

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๙-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๒๔ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๔ หน้า ๒๖

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ปลูกพลังเด็ก เสริมพลังบวก

บ้านที่อบอุ่นคือพลังสำคัญของสมาชิกทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะเด็กๆ

การประคบประหงมเลี้ยงดูลูกน้อยราวไข่มุกในหินคงไม่สำคัญเท่าการปลูกพลังให้เด็กๆ คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เด็กเรียนรู้โลกกว้างได้ดีกว่าการป้อนความรู้ให้เขาเพียงอย่างเดียว

เด็กทุกคนต่างมีพลังแฝงอยู่ในตนเอง รอเพียงการกระตุ้นหรือปลูกความสามารถที่ซ่อนเร้นเหล่านั้นขึ้นมาให้ถูกที่ถูกต้องทาง

ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า บ้านและครอบครัวถือเป็นหน่วยทางสังคมที่สำคัญมากในการทำให้เด็กไทยเกิดสันติสุขขึ้นในจิตใจ ดังนั้น พ่อแม่ต้องทำบ้านให้เป็นบ้านที่ร่มเย็น สงบ เป็นที่พึ่งให้กับเด็ก ๆ เพราะอย่าลืมว่าทุกคนล้วนต้องกลับบ้าน ไม่ว่าจะไปทำกิจกรรมที่ไหน ไปเรียน ไปเที่ยว หรือมีปากเสียงกับพ่อแม่แต่เมื่อจิตใจสงบลงทุกคนก็อยากกลับบ้าน

"ผมอยากเห็นคนที่คิดจะแต่งงานหรือมีครอบครัว คิดเรื่องความพร้อมในการสร้างคนสร้างบ้านให้อบอุ่น เย็นสงบ ก่อนจะคิดแต่เรื่องการจัดงานแต่งงานที่ยิ่งใหญ่ จัดเลี้ยงที่ไหน จะถ่ายรูปแต่งงานอย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่หัวใจในการสร้างครอบครัว การแต่งงานไม่ใช่เรื่องการอวดความมั่งมี อวด

โก้ หุรรหา หากแต่เป็นการเริ่มต้นใช้ความรักในการบ่มเพาะความเข้าใจและพร้อมให้อภัยกัน เมื่อมีลูกเด็ก ๆ จะได้ซึมซับความรักความเข้าใจและพร้อมให้อภัย นี่คือนิสัยภาพที่ควรเริ่มต้นที่บ้าน ถ้าเราช่วยกันฟูมฟักเด็ก ๆ ลูกหลานตั้งแต่วัยเยาว์ ปัญหาความขัดแย้ง ความรุนแรงจะลดลง"

ด้าน พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล เจ้าอาวาสวัดป่าสุคะโต จ.ชัยภูมิ พระนักวิชาการ กล่าวว่า การจะสร้างให้เด็กไทยมีสันติภาพขึ้นในใจนั้น สิ่งสำคัญต้องเริ่มจากพ่อแม่ต้องเข้าใจเด็กและใช้เวลาแก่เด็ก เริ่มจากใช้เวลาแนะนำเด็ก อยู่ร่วมทำกิจกรรมกับเด็ก และที่สำคัญคือให้เวลาที่จะฟังเด็ก

"เด็กมีใจแก้วเปล่า มนุษย์ทุกคนมีเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาและคุณธรรมอยู่แล้วในใจ ด้วยเหตุนี้เด็กทุกคนจึงใฝ่รู้และใฝ่ดี หน้าที่ของการศึกษาคือกระตุ้นและส่งเสริมความใฝ่รู้และใฝ่ดีให้เจริญงอกงาม เหมือนเมล็ดพันธุ์น้อยๆ ที่ถูกกระตุ้นและส่งเสริมจนเติบโต เป็นต้นไม้ใหญ่ แผ่กิ่งก้านสาขาและหยั่งรากลึก ให้ดอกไม้ที่งดงาม และผลไม้ที่หอมหวานแก่สรรพชีวิต

น่าเสียดายที่การศึกษาทุกวันนี้ทำลายความใฝ่รู้และใฝ่ดีในตัวเด็ก เพราะผู้ใหญ่พยายามยึดเยียดอะไรต่อมิอะไรให้เขา ซึ่งบางครั้งกลายเป็นการควบคุมปิดกั้นไม่ให้เขาเติบโตจากภายใน

นอกจากความใฝ่รู้และใฝ่ดีแล้ว เด็ก ยังมี ศักยภาพ หรือความสามารถที่แฝงเร้นต่างๆ อีกมากมาย เช่น ความสามารถในทางศิลปะ ความสามารถในทางกีฬา โดยที่เด็กเองอาจไม่รู้ตัว ชั่วว่าตนมีหน้าที่ของครูหรือพ่อแม่คือช่วยดึงเอาความสามารถนั้นออกมา ตรงนี้เป็นเรื่องของศิลปะที่ครูและพ่อแม่ต้องเรียนรู้และต้องอาศัยความอดทนไปพร้อมกัน บางครั้งเพียงแค่คำชมและการให้กำลังใจก็สามารถกระตุ้นศักยภาพ

ตั้ง ก ล่ า ว อ อ ก ม า ไ้

"ชีวิตที่ดั่งงามและเป็นสุขเกิดจากการเรียนรู้ที่ถูกต้อง และการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ห้องเรียน โลกรอบตัวของเด็กต่างหากคือแหล่งเรียนรู้ที่แท้จริงของเด็ก ไม่เว้นแม้แต่ศูนย์การค้า สำนักงาน และท้องถนน เด็กนั้นพร้อมจะเรียนรู้อยู่แล้ว สิ่งที่เด็กต้องการคือผู้ชี้แนะหรือกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ตรงนี้เองที่พ่อแม่และครูจะมีบทบาทสำคัญ

การสอนด้วยการพูดให้เด็กคล้อยตามหรือท่องจำนั้น มีความสำคัญน้อยกว่าการกระตุ้นให้เด็กรู้จักคิดอย่างถูกต้อง บทบาทของพ่อแม่และครูมิใช่ผู้ให้คำตอบ แต่เป็นผู้หมั่นตั้งคำถามกับลูกและศิษย์ การถามเขาว่าพ่อแม่จะรู้สึกอย่างไรหากมีรอยเท้าเปื้อนโคลนเข้ามาในบ้าน ย่อมให้ผลดีต่อเด็กมากกว่าการบอกเขาอย่างเบ็ดเสร็จว่าการกระทำดังกล่าวไม่ดี

การเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วม เช่น ฝึกคิด ฝึกทำ ย่อมให้ผลที่ยั่งยืนกว่าการเรียนรู้ที่让孩子เป็นฝ่ายรับอย่างเดียว เด็กไทยถูกฝึกให้เป็นฝ่ายรับอย่างเดียวมาตั้งแต่เล็ก ถึงตอนนี้เราจึงรับเอาสิ่งไม่ดีหลายอย่างจากโทรทัศน์และสิ่งต่างๆ รอบตัวมาอย่างง่ายดาย โดยไม่รู้จักแยกแยะวิเคราะห์ หรือตั้งคำถาม

ในทำนองเดียวกันเมื่อประสบกับสิ่งไม่พึงปรารถนา เช่น คำวิจารณ์ หรือความพลัดพรากสูญเสีย เราก็ปล่อยใจให้เป็นทุกข์ได้ง่าย แทนที่จะมองให้เห็นถึงแง่ดีหรือประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น"

พระไพศาล กล่าวอีกว่า การตั้งคำถามของเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญ อันจะส่งเสริมให้เด็กมีหัวใจใฝ่สันติขึ้นมาเอง บทบาทของพ่อแม่จึงสำคัญมาก ต้องไม่บั่นทอนพลังบวกหรือความใฝ่ดีในใจเด็ก แต่ต้องช่วยส่งเสริมพลังบวกนั้นขึ้นมา เด็กก็จะกลายเป็นผู้ใหญ่ใฝ่สันติ

"การเรียนรู้แบบเป็นฝ่ายรับ ในที่สุดแล้วทำให้ชีวิตของเราถูกกำหนดโดยสิ่งแวดล้อมรอบตัว จะสุขหรือทุกข์ก็เพราะสิ่งแวดล้อม ทั้งๆ ที่เรารักษาจิตให้เป็นอิสระจากความผันผวนปรวนแปรของโลกรอบตัวได้ หากมีปัญญาที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างถูกต้อง"